

Sygn. akt: I C 82/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Sarzyńska
Protokolant:	Barbara Koziół

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. C. i J. F.**

przeciwko **(...) S. A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów J. C. i J. F. kwotę 5100 zł (pięć tysięcy sto złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 czerwca 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów J. C. i J. F. kwotę 2214,53 zł (dwa tysiące dwieście czternaście złotych pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 157,46 zł (sto pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści sześć groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt I C 82/14

UZASADNIENIE

Powodowie pozwem z dnia 7 stycznia 2014 roku dochodzili od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. zapłaty kwoty 5.100 zł tytułem roszczenia głównego wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 29 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania sądowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w dniu 23 sierpnia 2011 roku doszło do zdarzenia drogowego polegającego na kolizji pojazdów A. (...) nr rej. (...) z pojazdem marki B. o numerze rej. (...). Pojazd powoda objęty był ubezpieczeniem dobrowolnym autocasco na sumę gwarancyjną 54.800 zł.

W dniu 24 sierpnia 2011 roku strona powodowa zgłosiła pozwanemu szkodę poniesioną w wyniku kolizji drogowej. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 18 listopada 2011 roku odmówił wypłacenia odszkodowania wskazując, iż

w oparciu o zebraną dokumentację i oględziny miejsca kolizji oraz pojazdów stwierdzono, że zakres i charakter uszkodzeń nie odpowiada deklarowanym przez powodów okolicznościom. Powodowie nie zgadzając się z decyzją ubezpieczyciela zwrócili się do biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego o wydanie opinii, w której jednoznacznie określi czy charakter i zakres uszkodzeń w pojeździe A. (...) mogły powstać w okolicznościach wskazanych przez uczestników zdarzenia z dnia 23 sierpnia 2011 roku. Powodowie pismem z dnia 15 maja 2012 roku wnieśli odwołanie od decyzji pozwanego ubezpieczyciela wzywając jednocześnie do zapłaty kwoty bezspornej w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 31 maja 2012 roku podtrzymał ustalenia zawarte w dotychczasowej decyzji wskazując na nieprzyjęcie odpowiedzialności.

Powodowie pozwem w niniejszej sprawie dochodzili kwoty 5.100 zł, na którą składają się: kwota 100 zł tytułem kosztów poniesionych za sporządzenie opinii dotyczącej okoliczności kolizji drogowej oraz kwota 5.000 zł tytułem części odszkodowania należnego za uszkodzenie pojazdu. Wskazali jednak, że powyższa kwota nie wyczerpuje w całości ich roszczeń związanych z przedmiotową szkodą i zastrzegli sobie możliwość późniejszego rozszerzenia powództwa bądź wystąpienia z odrębnym pozwem.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zakwestionował w całości roszczenie powodów. Wyjaśnił, że strony zawarły umowę dobrowolnego ubezpieczenia autocasco z okresem ubezpieczenia od 30 września 2010 roku do dnia 29 września 2011 roku obejmującą pojazd marki A. o numerze rej. (...), a do zawartej umowy zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalone uchwałą zarządu (...) SA nr (...) z dnia 11 marca 2010r.

Pozwany wszczął postępowanie likwidacyjne, w toku którego zlecił (...) w S. zweryfikowanie wskazanych okoliczności kolizji drogowej oraz podanie czy do uszkodzeń pojazdu marki A. oraz B. mogło dojść w zgłaszanych okolicznościach. W wyniku podjętych czynności ustalono, iż do uszkodzenia pojazdów nie mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez powodów w związku czym brak jest podstaw do przyjęcia, iż zaszedł wypadek rodzący odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego. Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Wypadkiem ubezpieczeniowym jest zdarzenie, objęte zakresem ubezpieczenia określonym w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia i umowie ubezpieczenia. Ubezpieczeniem zaś objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu. Podanie przez powodów nieprawdziwych okoliczności zdarzenia, w których miało dojść do uszkodzenia pojazdu powoduje, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż powodowie wykazali ziszczenie się przesłanek odpowiedzialności pozwanego. Ponadto pozwany wskazał, iż w przypadku uznania podstaw do jego odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną powodom na skutek zdarzenia z dnia 23 sierpnia 2011r., ewentualnie należne powodom odszkodowanie winno obejmować koszty naprawy netto na podstawie zapisów §22 pkt7 Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) z okresem obowiązywania ubezpieczenia od dnia 30 września 2010 roku do 29 września 2011 roku. W dniu 23 sierpnia 2011 roku doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzeniu uległ pojazd objęty ochroną ubezpieczeniową. Powodowie dnia 24 sierpnia zgłosili szkodę pozwanemu, który przeprowadził postępowanie likwidacyjne wyceniając koszty naprawy na kwotę netto 15.448,43 zł. Pozwany stwierdził jednak brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności i odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: polisa nr (...) k. 11,

kalkulacja naprawy nr (...) k. 7-10,

notatka informacyjna o kolizji drogowej k.16,

odmowa wypłaty odszkodowania z dnia 18.11.2011 r. k.17.

Strona powodowa nie zgodziła się z decyzją ubezpieczyciela i zleciła sporządzenie opinii niezależnemu rzeczoznawcy samochodowemu. Opinią z dnia 7 marca 2012 roku rzeczoznawca stwierdził, iż charakter i zakres uszkodzeń uprawdopodobnia okoliczności zdarzenia z dnia 23 sierpnia 2011 roku wskazane przez powoda. Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 700zł. Powodowie wezwali ubezpieczyciela do zapłaty kwoty bezspornej w terminie 14 dni.

Dowód: pismo powoda z dnia 15.05.2012 r. k.27-28,

opinia nr (...) k. 25-26,

pismo powoda z dnia 15.06.2012 r. k. 29.

Okoliczności wskazane przez powodów w zgłoszeniu szkody potwierdzone zostały zeznaniem uczestnika kolizji S. D. przesłuchanego w charakterze świadka. Powołany w sprawie biegły sądowy I. G. jednoznacznie wskazał, iż

uszkodzenia obu uczestniczących w zdarzeniu samochodów pozwalają na przyjęcia, iż do uszkodzenia pojazdu powodów mogło dojść w okolicznościach przez nich podanych.

Dowód: zeznania świadka S. D. k. 84,

opinia biegłego sądowego z dnia 12.02.2016 r. k. 209-224.

opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dnia 18.04.2016 r. k. 246-255.

Biegły sądowy I. G. ustalił koszty naprawy uszkodzeń pojazdu powodów, które wystąpiły na skutek zdarzenia z dnia 23 sierpnia 2011r. na kwotę 14.843,27zł netto i 18.257,22zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 12.02.2016 r. k. 209-224.

opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dnia 18.04.2016 r. k. 246-255.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, zawarcia przez powoda z pozwanym umowy ubezpieczenia autocasco oraz zaistnienia zdarzenia drogowego w dniu 23 sierpnia 2011 roku. Strony w zasadzie zgodne były również co do zakresu uszkodzenia pojazdu powodów. Pozwany kwestionował natomiast swoją odpowiedzialność z tytułu powyższego zdarzenia wskazując na wątpliwości co do okoliczności towarzyszących kolizji drogowej będącej podstawą dochodzonego przez powodów roszczenia. Pozwany stwierdził brak podstaw do przyjęcia jego odpowiedzialności z tytułu umowy ubezpieczenia w związku ze stwierdzeniem, iż uszkodzenia pojazdu marki A. nie powstały w okolicznościach deklarowanych w zgłoszeniu szkody, a co za tym idzie nie przedstawiono dowodów, z których wynikałaby odpowiedzialność (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Dokonując oceny zasadności żądania zapłaty zgłoszonego przez powodów, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na art. 805 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (...), przy czym świadczenie ubezpieczyciela

polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym- określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (...)). Zatem odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń jest uzależniona- co do zasady- od ziszczenia się dwóch przesłanek: opłacenia ustalonej składki ubezpieczeniowej oraz zaistnieniem przewidzianego w umowie wypadku. Bez wątpienia obowiązek ubezpieczyciela polegający na wypłaceniu ubezpieczającemu odszkodowania z tytułu szkody powstałej na skutek przewidzianego w umowie wypadku, aktualizuje się dopiero gdy ubezpieczający udowodni, iż zaistniał przypadek przewidziany w umowie ubezpieczenia, szkoda powstała w wykazanej przez niego wysokości a pomiędzy tymi zdarzeniami istnieje związek przyczynowy.

Analiza Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego lub średniego przedsiębiorcy ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 11 marca 2010 r., wskazuje że zakresem ochrony objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu (...), z zastrzeżeniem (...). Treść (...) OWU wymienia w katalogu zamkniętym szkody, które nie są objęte zakresem ubezpieczenia a więc uzasadniają odmowę wypłaty odszkodowania, jednakże w katalogu tym próżno szukać przesłanki, którą posłużył się pozwany odmawiając wypłaty odszkodowania powodowi. Należy mieć również na uwadze postanowienia rozdziału (...) OWU określające postępowania w razie zaistnienia szkody, bowiem jak wynika z analizy akt sprawy postępowanie powodów w świetle tych unormowań było prawidłowe.

Zdaniem Sądu, argumentacja strony pozwanej, iż szkoda powstała w mieniu powodów nie została udowodniona, bowiem powstały wątpiwości co do przebiegu zdarzenia drogowego nie zasługuje na uwzględnienie. W związku jednak z tym, iż ocena istotnych dla sprawy okoliczności tj. czy zgłoszone przez powodów uszkodzenia ich pojazdu mogły powstać w opisanych przez nich okolicznościach wymagała wiadomości specjalnych, Sąd

przy ich badaniu skorzystał z dowodu z opinii biegłego (art. 278 § 1 kpc). Uwzględniając zakres wymaganej wiedzy specjalistycznej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków samochodowych.

Ocena dopuszczonej w sprawie opinii biegłego sądowego została dokonana zgodnie z dyspozycją art. 233§ 1 kpc, z uwzględnieniem właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami wiedzy i logiki, poziomu wiedzy biegłego jak również podstaw teoretycznych opinii. Zdaniem Sądu przedłożona opinia z dnia 12 lutego 2016 roku (uzupełniona opinią z dnia 18 kwietnia 2016 r.) jest wyczerpująca, rzetelna i zrozumiała. Co istotne stwierdzenia zawarte w kompletnej opinii są przekonujące oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Dowód ten wykazał, iż uszkodzenia samochodu powodów mogły powstać w okolicznościach przez nich wskazanych i wynikających z postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie.

Poczynione zatem w niniejszej sprawie ustalenia potwierdzają, iż ubezpieczyciel nie miał prawa odmówić wypłaty odszkodowania, powołując się na okoliczność, iż powstanie szkody nastąpiło w innych okolicznościach niż podane w zgłoszeniu szkody z dnia 24 sierpnia 2011 roku.

W związku z uznaniem przez Sąd, iż brak było podstaw do odmowy przez stronę pozwaną wypłaty powodowi odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco a koszty naprawy ustalone przez biegłego były wyższe niż kwota dochodzona pozwem, Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu zasądając od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 5.100 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 czerwca 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Sąd za uzasadnione uznał żądanie zapłaty na rzecz powodów kwoty 100zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie przez rzeczoznawcę opinii prywatnej. Sąd uznał, że powodowie nie mieli innej możliwości, z braku fachowej wiedzy i uzasadnione było skorzystanie z pomocy rzeczoznawcy w celu ustalenia czy stanowisko pozwanego jest prawidłowe oraz określenia wysokości swojego roszczenia. Zatem ten wydatek w świetle niniejszej sprawy był konieczny i uzasadniony.

Zgodnie z uchwałą Sadu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku, sygn. akt III CZP 24/04 odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów

może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Żądanie odsetek od wskazanej kwoty za czas opóźnienia spełnienia świadczenia pieniężnego, znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Termin spełnienia świadczenia może być oznaczony w ustawie lub umowie bądź też wynikać z właściwości zobowiązania, a w pozostałych przypadkach świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Stosownie natomiast do art. 817 kc jak również (...)ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym, gdyby zaś wyjaśnienie w tym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część odszkodowania ubezpieczyciel wypłaca w terminie 30 dniowym. Żądanie powoda w zakresie zasądzenia odsetek w sposób wskazany pozwie a więc od dnia 29 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty jest zatem zasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania iż w niniejszej sprawie zaszyły wszelkie okoliczności uzasadniające żądanie strony powodowej, o czym Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd ustalił w sprawie stan faktyczny na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron i które nie budziły również wątpliwości Sądu. Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka S. D.. Świadek ten, zdaniem Sądu nie miał interesu w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron a jego zeznania znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia powoda J. C., również korespondowały one z pozostałymi dowodami. Sąd, co zostało już omówione we wcześniejszej części uzasadnienia, oparł swoje ustalenia także na opinii biegłego sądowego I. G..

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98§ 1 i 3 kpc w zw. z §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). W myśl zasady odpowiedzialności stron procesu za wynik postępowania wynikającej z art. 98§ 1 kpc, strona pozwana jako przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W rozpoznawanej sprawie, wobec uwzględnienia powództwa w całości, pozwany ma obowiązek zwrócić koszty procesu stronie powodowej, na które składa się: kwota 1200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powodów będącego adwokatem, kwota 34 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 255 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 725,53 uiszczona tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sąd w punkcie III sentencji wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł na treści przepisu art. 83 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 623) i nakazał uiszczyć pozwanemu zgodnie z wynikiem procesu kwotę 157,46 zł na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Świnoujściu) tytułem nieuiszczonej części wynagrodzenia biegłego sądowego I. G., które tymczasowo zostało wypłacone ze środków budżetowych Sądu.